

Karjalatar.

N:o 103.

Toensuussa Perjantain 30 p. Joulukuuta.

1887.

Tilauksinta Toensuussa:

Koko vuodelta . . . 4 m. —
Puolelta vuodelta . . . 2 „ 25 p.
Keskimmäinen vuodelta . . . 1 „ 50 „
Postin kautta tilatessa tulevat posti-
maksut lisä.

Jatko-aita: Lehti jaetaan jokaisena arki tiistaina kello 3 ja Perjantaina kello 1 päivällä kirjapainossa ja A. Schlägerin kirjakaupassa; jommoisissa paikoissa myydään myös yksittäisiä numeroita 10 penniin kappale ja vastaanotetaan tilauksia.

Ilmoituksia vastaanotetaan kirjapainossa maanantaina ja torstaina ainoastaan kello 6:n j. p. p. 15 p. maksusta ensi- ja 10 p. 4:nelle sivulle hienolta riviltä. Toimittajat: A. Ryyhnen (vastuun-alainen) ja J. M. Mopaeus.

Wahitoilmoituksia

kaikkiin maamme suomen- ja ruotsin-kieli-
siin sanomalehtiin pantaviksi vastaanote-
taan kirjapainossa, waan ei alle 40 pen-
nin pienintäkään ilmoitusta.

U. vuoden päivänä
saarnaa suom. ja ruots. pastori Laa-
manen.

Väivälistä.

Joka päivä on avoinna:

Sähkösanomatoimittori klo 8:sta aamulla
to 9:ään iltajella.

Postitoimittori on avoinna arkipäivinä
kello 8—12 e. pp. ja 4—6 j. pp., pyhäpäi-
vinä kello 8—10 e. p. p. ja 4—5 j. p. p.

Joka arkipäivä avoinna:

Yhdyspankin toimittori kello 11—1 e. v.p.
Suomen pankin toimittori kello 10 e. p. p.
— 2 j. p. p.

Pohjoismaiden Osakepankin toimittori kello
1/12—1 päivällä.

Kulilamari kello 9—1 e. pp. ja 3—7
j. pp.

Kaupungin pormestari tavataan virka-
aioissa Raatihuoneella kello 11—1 päivällä.

Ulkinaäläri Särénin vastaanottolunniit tel-
lo 10—12 e. pp.

Kutsuntatoimisto sotakomisario Schroe-
derin talossa on avoinna kello 7—9 e. pp.
ja 5—6 j. pp.

Posti lähtee täältä:

Sunnuntaina kello 8 aamulla sekä etelään
että pohjoiseen päin ja kello 9 j. pp. Murme-
seen ja Pietiläjärvelle Kontiolahden ja Suur-
launna.

Torstaina kello 8 e. pp. Pöperin ja Heinä-
weden kautta Savonlinnaan, josta postit ja-
lautuvat sekä etelään että pohjoiseen päin.

Perjantaina iltapuolello sekä etelään että
pohjoiseen päin.

Kurssit.

Suomen Pankki Jouluk. 30 p.

Myynti-kurssi Osto-kurssi.

	M. p.	M. h.
Vietari . . .	1. a. 220. —	215. — 100:sta r
Routoo . . .	1. a. 25. 35	—
— . . .	90 p. 25 17 25: 05	pun:sta 8
Parisi . . .	1. a. 100: 30.	—
— . . .	90 p. 99: 60.	98: 90
Hampuri . . .	1. a. 124: 30.	—
— . . .	90 p. 123: 30.	122: 70
Hybeitti . . .	1. a. 124: 30.	—
— . . .	90 p. 123: 30.	122 70
Berlin . . .	1. a. 124: 30.	— 100:sta
— . . .	90 p. —	122: 70
Frankfurt a. M. 1. a.	124: 30	—
— . . .	90 p. —	122: 70
Amsterdam . . .	90 p. 208: —	206: 40
Tukholma . . .	1. a. 139: 20.	138: 50
Köpenhamina 1. a.	139: 30.	138: 50

(U. S.)

LAATOKKA

wuonna 1888 ilmaantuu

kaksinnumeroisena.

Samalta kannalta ja samaan suuntaan, kuin tähänkin asti, on lehti harrastava paikkakuntansa asioita sekä yleis-isanmaallisia ja kansallisia pyrinnoita.

Lehdellä tulee olemaan kirjeenwahtajia useimmissa itä-Karjalan kunnissa. Waltiopäiväin aikana on sillä oma kirjeenwahtajansa Helsingissä.

Waltiopäiväin toiminnasta tulee lehti antamaan kertomuksia niin laajoja, kuin tila sallii. Erityisesti tulee se seuraamaan Karjalan ra-
dan asiaa sekä sen ynnä muiden tärkeiden asiain käsittelemisestä waltio-
päivillä jähkösanomilla tietoja antamaan.

Suomalaisista kirjallisuutta aikoo lehti wast'edeskin seurata.

Kertomaosastoon on, paitsi muita, myöskin nimimerkki Samuli S. luwannut muutamia jutelmia.

Lehden wastuunalaisena toimittajana on edelleen opettaja A. Tirro-
nen. Alituista apuansa Toimitukselle antavat lehtorit Boxström, Soug-
berg, Raitio ja Suomalainen, muita mainitsematta, jotka ovat lehdelle
ystävällistä apuansa luwanneet.

Tilauksinnat ovat seuraawat:

Katissa Suomen postilaitoksissa: Koko vuosikerralta 5 m.
97 p:ää, kolmelta neljännekseltä 4 m. 53 p., puolelta 3 m. 4 p., neljän-
nekseltä 1 m. 71 p. Asiamiesten luona: Koko vuosikerralta 5 m.,
puolelta 2 m. 75 p.

Toimitus.

Ilmoitetaan
että Reiti

Riitta Huurinainen

lawantautia 4 viikkoa sairastettuaan
nukkui lewollisesti kuolemaan uueen
uskossa Wapahatjaansa 25 p. Sou-
lukuuta 1887, kello 7, 20 m. e. pp.,
28 vuoden iässä, suruksi ja kaipauf-
seksi 3 wekselle, 2 sijarelle ynnä moni-
lukuille sukulaistille ja tuttaville.

Pola Huurinainen,
lynt. Kononoff.

Jo taitwaan kellot soivat,
Jo waipuwat mun woiwat,
Kohi' nukkun rauhasia;
O Jesu! ota henken!
Waan ruumis, hantaa menkään,
Se nousee suures' kunniasia.

Murheella ilmoitetaan
että hellästi rakastettu mieheni,
Talollisen yoka

Seikki Hirwonen

Munkkylästä, rauhallisesti wainui
kuolemaan uueen, uskossa wapahta-
jaan, 29 päivänä Joulukuuta 1887
kanwemman aikaa sairastettuaan ko-
maa sydän tautia, 38 vuoden, 8 kuu-
lauden ja 26 päivän iässä, luureksi
suruksi ja katterimmaiksi kaipaufseksi
minulle, 1 pojalle, 2 tyttarelle, isälle
ja äitille, 1 wekselle, 4 sijarelle, ano-
pille, 3 langolle, sekä muille sukulai-
sille ja tuttaville.

Maria Hirwonen,
lyntsin Holopainen.

Nöyrästi Jesus rukoulen,
Suo armos rientää amuksem,
Meit' orpoja ohjaillemaan,
Ja wastoin waaraa warjelemaan.
Meit' wahwist' murheen matkalla,
Jämme rakas taitwaassa,
Et' waellamme uskosia,
Etä Herrä meitä johdattaa,
Wiel' kerran yhteen Satamaan.
S. W. k. n:o 391: 7, 8 m.

Suomalainen Genra

viettää 1:sen Iltamansa 8
p. Jammikuuta 1888 Åker-
lund'illa. Alkaa klo 7 j. pp.

Matkustajain pääsy-maksu on 1: 50
p:niä miehiltä ja 1 m. naisilta.

Johtokunta.

Lasten tanssit

antaa kaupungin kapelli Uudenwuo-
den päivänä Seurahuoneella joulu-
kuusen ja tilaisuuteen sopiman soi-
tannan kanssa. Alkaa kello 6 ja kello
8 „riistetään“ joulukuusi. Sen jäl-
keen alkaa yleinen tanssi. Pääsy-
maksu hervoilta 1 m., rouwaswäeltä
75 p. ja lapsilta 25 p.

D. Thierbach.

Lakiasioita

Reisariillisessa Wiipurin Sowioiken-
dessa ynnä kaikissa muissa oikeu-
ksissa toimittaa Oskar Mallenius.

Vara tuomari.

Osoite: Wiipuri, Castrénin talo; Puna-
nen lähde N:o 56.

H u o m.! Hinnat huokeat.

Laki-asioita Wiipurissa
toimittaa
waratuomari A. J. Waldén.

Wote: Wiipuri.

Toisen joulupäivän iltana pudo-
tettiin kirjakaupan ja konditorin
välille finistä harsoa. Löytäjän pyy-
detään hywäntahtoisesti jättämään se
kirjakauppaan.

Kuivia kaloja

myöpi W. Hämäläinen.

Hyviä

Wesirinkeliä

myy W. Hämäläinen.

Joulun aattona poikunut hywä lyp-
s synen lehmä myydyään Mulos-
ja Rouvalan paikalla.

Samuel Reijonen.

Kaupungin omalta hiel-
kapalstalta Höytiäisen
kanawan pohjalta, wedätetään kau-
pungin tieosille somerta, josta
halukkaat rahtien tekijät saapi li-
kempiä tietoja kaupungin työnjob-
taja A. Lundholmilta.

Rahatoimikamari.

10 1/2 x 12 1/2 tuumaa
paksuja ja 31 jalkaa pit-
tiä Parruja kaupungin tarpeeksi
wastaan ottaa A. Lundholm.

Maitoa

myyppi Miina Mopaeus.

Toensuusta.

Wuoden waiheella.

Jälleen pysähtyy ihmisshydän
ajatustensa juoksuissa, ja, ikään-
kuin wäsynyt matkamies, hen-
gähtää. Se ajattelee menneitä
aioja; ilosta, surusta se sykkäi-
lee. Ihminen seisoo tässä wuo-
den waiheella, joko tyytywäisenä
taakfensa filmäten, tai kalwaa-
walla omalla tunnolla. Jumal-
an ääni kuuluu sielun sisim-
mästä siunaten tai tuomiten, ja
aatteet kiitawät hämäää tule-
waisuutta kohti. Sattuwa kuwa
tilastamme elon ja kuolon wai-
heella! Mutta silloin on kaikki
eläwämpää, watawampaa ja sel-
wempää, firffaampaa. Lähem-
pänä ijaishyhtä kuulemme ja nä-
emme paremmin siellä olewia a-
sioita. Sille viimeiselle wai-
heelle on meidän kerran saapu-
minen. Millinen on silloin
tilamme olewa, milliset muis-
tomme, milliset toiwemme, mil-
linen Jumalan ääni rinnassam-
me? Se on ajateltawa asia.
Alkäämme siis antako turmeltu-
neen ajan riehurien hyirojen
wallata sydäntämme. Alkoon
aika peittäkö meiltä ijankaikki-

Maanwiljeliiä

Antti Silonen

ranhallisesti nukkui kuolemaan uueen
Pielisjärwen Rautelelahdesa tämän
Joulukuun 23 päivänä, elettyänsä
31 ja puoli vuotta, jättäen katterasti
kaipaamaan äitinsä, kaksi sijarta, su-
kulaijet, lukuisat ystäwänsä, sekä apua
tarwitsewat seutulaiset.

Kaisa Silonen.

Soitannollinen

Ilta

tanssin kanssa Uudenvuoden
iltana Åkerlund'illa.

Alkaa kello 6 j. pp.

Pääsymaksu 50 p. hengeltä,

V. P. K:n soittokunta.

suutta ja elämän turhuus kuolon vakavuutta!

Wuosi myöryy pois — eikä palaja, vaikka moni kyllä toivoisi sen ja useampiakin taksia saavansa. Turha toivo! Se on wienyt sinun todellisen kuwasi Jumalan istuimen eteen — siellä se on, että sinä voit sitä enää kaunistella, jos se mielestäsi runia on. Vielä on kuitenkin pala aikaa käytettävänäsi. Piirrä sen kirkkaasen pintaan parempi kuwa itsestäsi. Mutta muista, että Jumala yksin voi sydämen uudeksi luoda. Et siis Hänen armoansa ja apuansa. Lähetä Hänen tykönsä tällä vuoden vaiheella wakawa huokaus: „Herra luo minun puhdas sydän!”

Kirjallisuutta.

Wänrikki Stoolin tarinat, kuwilla warustanut A. Malmström ovat nyt kokonaisuudessaan, kuwilla warustettuna, suomalaisen yleisön saatavana.

Suomen kansa kokonaisuudessaan on näihin „Wänrikki Stoolin Tarinoihin” niin tutustunut, että ne ovat jo ilman kuwittakin tulleet kille rakkaiksi ja kalliiksi; ja mikäpä onkaan elähyttävämpää kuin kansion tunnetta ylentävämpää kuin nähdä kuwas kansastamme „mi tunnian edestä kaikki koitti, näkiesään paleslessahan kuitinkin vielä voitti.” Tämöijien selwän ja itimuistettaman kuwauksen on Runeberg näissä „Tarinoissaan” meille antanut, ja nämä runoelmat ovat olleet meille armokaina isänmaarakkauden herättäjinä.

Tämän, niin sanoaksemme sanallisen kuwauksen, selwentämiseksi „surun ja woiton päiwistämme” on puheena olewa teos kuwallisena ilmestynyt. Siinä ovat ruumiillisilla silmillä nähtävänä nuo sankarit, „arpipäät tuttumme,” joista runoja lukiesjämme olemme ajatukseksijesti jaloja muistoja saaneet, ja tämän molemmapuolisen hawainnon kautta painuu niiden kuwa sywemmälle mieleemme.

Tosin kuwia filmäillessä monikin pitänee noita kuwattuja sotilaita liian jylheinä, ja onpa siinä suhteessa jo niistä moitteitaki lausuttu, mutta tämä mielestämme ei ole juuri wiaffi sanottawa kuwain muutoin taiteellisen armon rinnalla.

Toiwomme että kufin siwistynyt kanjalainen hankkii itsellensä tämän arwokkaan suomalaisen teoksen, kun sen saa noin halwalla hinnalla: wihoisja 7 markalla ja korukansissa 10 m. 50 pennillä.

Tietäjä. Wiisinäytöksi nen runoelma. Kirjoitti J. H. Erffo.

Joulukirjallisuutemme merkislimpänä ilmiönä lienee pidettävä edellänimitetty teos runollisessa suhteessa.

Sen tekijä, ennestään tunnettu suurista lyyrillisistä lahjoistaan, on tässä runoelmassa muuttainnut draamalliselle alalle ja tarjoaa yleisölle „jokapäiwäisestä kirjallis-rawinnosta poikkeawaa” kirjallista nautintoa. Hän on ottanut runoelmanja päähenkilöksi raamatun Bileammin, jonka jokin tunneimme puhuwasta aafistanja, ja tämän ympärille koonnut runoelman, joissa osoitakse harwinaisen kauniita ajatuksia ja totuuksia esitelynä sointuwassa ja liikutawassa muodossa.

Teos on ankan tutkimuksen ja työn hedelmä, jossa wakaa miettiminen ja tunne ovat yhdistettyinä. Hankkikoon ja lukekoon kufin teoksen, niin warmaan siitä saapi ylemää henkistä nautintoa.

Kaupungin waltuusmiesten kokouksessa t. k. 27 p:nä olivat seuraamat asiat esillä:

Kääntäli Parwiaisien waimolle myönnettiin waiwaisapua, yli sen 4 markan kuukauttisen awun, jonka waiwaishoihon johtokunta oli antanut, 4 m. kuukaudelle talwen ajaksi. — Muut waiwaishoidon määräämät awun annot hyväksyttiin, joten L. Turusen perhe ja Halosen leski saapi 10 markkaa ja Leppäsen leski 6 markkaa kuukaudessa.

Maistraatin pitämässä huutokaupassa tehdyt tarjoukset kaupungin katusojain puhtaana pidosta, lumireenwedosta ja paloawantoin hoidosta hyväksyttiin muutoin, waan katuin puhdistaminen wuodeksi 1888 annettiin P. Turusen waimolle 330 markasta, eikä J. Sorjalle, joka oli ne huutanut puhdistustensa 340 markasta.

Hautausmaan laajentaminen hyväksyttiin waliofunnan antaman lausunnon, eikä kirkkokouksen ehdotuksen mukaan, joten hautausmaata laajennetaan ainoastaan metsään, eikä kaupunkiin päin.

Kauppias J. Neppenströmille myönnettiin oikeus yhden kuukauden ajalla myydä muille laillisille wälijuomakauppiaille, ulkomaan wälijuomientisen warastonja tyhjentämiseksi.

Wälijuomain wäliittäis-kauppa-yhtiön johtokunnan ehdotus kaupalle huoneiden hyrräämisestä ja palwelian palkkauksesta hyväksyttiin, joten huoneiden hyrry tulee olemaan 900 m. wuodelta ja kaupan hoitaja saapi paiti wapaata ajuntoa 1000 m. ja renki 500 markkaa wuodelta.

Kaupunginmeno- ja tuloarwio jätettiin valmistawan waliofunnan fassastettawaksi.

Wiinanpolton tarkastajan todistajaksi Yhtiön tehtaalte määrättiin ent. kauppias M. Watanen.

Kansakoulutalon suurentamisolio-kunta oli tähän kokoukseen tehnyt ehdotuksensa sanotun talon suurentamisesta ja teettännyt siihen piirustukset ynnä kustannusarwion, joka teki 12,650 markkaa. Asiasta keskusteltua, päättiwät waltuusmiehet, jos piirustuksille asianomainen wahwistus saadaan, suurentaa kansakoulutaloa waliofunnan ehdoitujen mukaan.

Uuden tullihuoneen rakentamista warten laiwajillan läheisyyteen asetettu waliofunktio antoi valmistawan lausuntonja, puoltaen hanketta ja kustannusestityksen, mutta ei piirustusta; arwelimat sanotun rakennuksen tulewan maksamaan ainoastaan 9,740 markkaa. Asiasta nousi pitempi keskustelu, jonka lopputuloksena oli että uusi tullihuone, sopiwammalle paikalle kuin entinen, on tarpeellinen, mutta asian lopullinen ratkaiseminen jäi siiksi kunnes läänin arkitehti tarkastaa aseman somelaisuuden ja saadaan piirustukset ja muut valmistawat toimet kypsymään.

Puheenjohtaja jätti waltuuskunnalle ehdoitujen lukusalin perustamisesta kaupunkiimme; asia jäi ensi kokouksessa ratkaistawaksi.

Samoin ehdoitti puheenjohtaja että koirawero-rahasto muodostettaisiin rahasto, jolla autettaisiin ja hoidettaisiin köyhiä sairaita.

Kun kokous oli wiimeinen tänä wuotena, ja myöskin wiimeinen, jossa maisteri S. Piipponen oli puheenjohtajana, lausui hän muutamain pontewin sanoin jäähywäijensä waltuuskunnalle, jossa hän sen alusta alkain 12 wuotta on myöitänsä ollut jäsenenä, ja sinä aikana wiimeiset 8:n wuotta waltuutettujemme puheenjohtajana. Hän kiitti waltuuskuntaa siitä luottamuksesta ja sominnoisesta mielialasta, jota häntä kohtaan on osoitettuna ollessansa waltuuskunnan puheenjohtana, samalla huomauttaen myöskin siitä yksimielisyydestä, joka waltuuskunnan ja maistraatin kesken

on sinä aikana wallinnut. Myöskin huomautti hän niistä toiminnoista ja hankkeista, joita tämän yksimielisyyden kautta on saatu aikaan kunnatamme oloissa. Waltuusmiesten puolesta puhui rehtori Walle eroawalle puheenjohtajalle waltuutettujen kiitollisuuden ja pormestari Nystrén lausui omasta ja maistraatin puolesta tyytywäisyytensä siitä yhteismielisestä toiminnasta, joka waltuuskunnan ja maistraatin välillä on wallinnut.

Waltiopäiwätöiwomuksia. Sen tutsumuksen johdosta, jossa tehoitettiin Joensuulaisia kokountumaan ilmoittamaan waltiopäiwätöiwomuksia, oli toisiltana saapunut raati-huoneelle melkoinen joukko kansalaisia. Kokountuneitten yhteisestä pyynnöstä puhetta johti maisteri S. Piipponen. Keskustelut olivat jotenkin wilkkaita, ja kokouksen yksimielisinä waltiopäiwätöiwomuksina lausuttiin, että edustajamme waltiopäiwillä toimisi siihen juuntaau jotta Karjalän rautatie rakennettaisiin ennen muita, kohta Sawon radan walmistuttua, ja että se juunnattaisiin läntistä linjaa siten helpoittaaksi rakennuskustannuksia ja myöskin niitä kulunkeja, joita pitempi matka itäisellä linjalla wastaisuudessa tuottaa; että Joensuuhun perustettaisiin waltion kustannuksella täysilukoinen suomalainen tyttökoulu; että elinkeinolaki muutettaisiin niin jotta jokaiselta teollisuuden harjoittajalta waadittaisiin, ennenkun hän päästetään kaupungissa itjenäiseksi ammatin-harjoittajaksi warma todistus ammattitaidosta ja wähintään niin paljon muita opillisia tietoja kuin alimmat Käsitöyläistoulut woivat tarjota, ja että käsitöyläisten oppiaika olisi pitemmätwä 5 wuotiseksi, ja että jowutusjuomien walmistus ja kauppa hallituksen toimesta joutuisi perin pohjajien tutkimuksen alaiseksi ja erittäinkin lainjäädännön waluttamat olot niissä maisja, joissa kieltolaki kokonaan tai osaksi on woimassa, että jos tämä tutkimus näyttää sellaista lainjäädäntöä puolustawan, w. 1891 kokountuville waltiopäiwille esitettäisiin meidän oloihin jowitetuna joko täydellinen kieltolaki tai sellainen kaiffia juowutusjuomia koskewa laki, jossa kuntien kieltowalta näissä asioissa tyydyttävästi olisi turwattu, ja että jo ensi waltiopäiwillä palowiinaa koskewat määräykset sopiwissa kohdin jowitettaisiin miedonpientin tahi n. k. 25 prosentien juomien walmistukseen ja kauppaan.

Wielä lausuttiin toiwomuksena että Mustialan maanwiljelysopisto, Heltingin polyteknillinen opisto, Gaminan kadettikoulu ja Wiikkelin lyseo olisimat muutettawat juomentielisiksi ja että kyyti-asetukseja tehtäisiin rästusten rajoittamiseksi sellainen muutost että kyydijsemismaksu olisi sama, 15 penniä wirstalta, niin warfinaisissa kuin reserwifestikwareissatin.

Nämä kaiffi anomukset ja toiwomukset janoi läsnäolewa edustajamme säätökokouksessa esille jaattawanja.

Waltiopäiwätöiwomuksia. Liperin kunta on päättännyt ja pyytänyt edusmiehenja kautta saada esiintuoda ensi waltiopäiwillä seuraawat toiwomukset:

1:ksi. Että kasken poltto lehtomaila karjanlaidunten parantamiseksi saatettaisiin wapaammaksi kuin nykyinen laki sen sallii.

2:ksi. Että rangaistuslaki murhajoita ja warkaita vastaan kowennettaisiin, koska kokemus on osoittanut, että rangaistuslain nykyisellä kanalla ollessa nämät pahat tekiät suuressa määrässä lisääntyvät. Mikomuksellisen ja tahallisen murhan suhteeseen olisi pyrittävä Jumalan lakiin, että „filma filmästä, hamas hampaasta.” Samoin kolmannelta kerralta warkaudesta hengen menetyä.

3:ksi. Että koronwapaus laffautettaisiin, koska lyhyt kokemus on jo näyttännyt, että koronwapaus on koronkiskureille tuottanut mitä onnellisemman ajan, jota vastaan wäliwarainen ja alhaisella siwistysfennalla olewa rahwas näänny wapaan koron kautta syntyneiden nylkyrein orjina.

4:ksi. Että maakauppa rajoitettaisiin niin, ettei niissä saifi löytyä muuta ulkomaalaista tawaraa kuin suola ja tarpeen waatiesja jauhoja, sekä että kaiffi yllöllisnautintoon kuulawat omasati maassa walmistetut ruoka- ja juomatawamarat maakaupassa kokonaan kiellettäisiin, koska kokemus on näyttännyt, että wapaakauppa synnyttää suuressa määrässä inhoitawaa kotowarkautta ja taloudellista perikatoa.

5:ksi. Että itäinen rata pantaisiin ensimmäiseksi toimeen Sawon-radan perästä ja sen kautta monista eduksista syrjäin syjätty Karjala saatettaisiin kaisen wuoden aikaiseen yhteyteen muun maailman kansja.

Kontiolahden kuntalaiset ovat edusmiehellenjä lähettäneet seuraawat toiwomukset esiintuotawiksi ensi waltiopäiwillä:

1:ksi, että kaiffi päihdyttämät juomat, niin koti- kuin ulkomaiset, kokonaan kiellettäisiin.

2:ksi, että kaswiljelystä pohjois-Karjalassa saataisiin edelleen harjoittaa.

3:ksi, että palwelusmäen muutto-aika pylytettäisiin entisellään, 1 p:nä Marraskuuta.

4:ksi, että rautatie Wiipurista Joensuuhun rakennettaisiin suorinta tietä.

5:ksi, että papiston palkat edelleen saataisiin luonnossa suorittaa, sekä että maahanlaskiaislehman ja pääsis-rahan maksu kokonaan laffautettaisiin.

6:ksi, että edeswastuu Suonnenfielen asetettiin rikkomuksista kowennettaisiin.

Karjalattaren toimitus lausuu täten sulimmat kiitoksensa niille arwoisille kansalaisille, jotka tämän wuoden ajalla ovat lehteämme kirjoituksilla, muilla neuwoilla ja myöskin — lufemalla muistanect, toiwoen samalla että kunn. kansalaiset edespäinkin kallistaisimat suosiotansa puoleemme. Tulewanakin wuotena koettaa toimitus parhaan mukaan puolestaan toimia, waikka emme woimmekä tahdokaan kerskailla, kuten monaste näyttää aikanamme tapana olewan, millään erinomaisilla, pilwiä hapuilewilla lupauksilla.

Toiwotamme kaikille lukijoilemme onnellista wuoden loppua ja Onnellista uutta wuotta!

Joensunn kaupungin saarnaa-jan luettelossa ensi kewanä asemelwolisuustarkastukseen kutsuttawista henkilöistä on 25 nuorukaista.

Raittius-anomusta waltiopäiwille puuhaawat tätäläijet raittiusmiehet. Sittä warten kootaan parhaallaan nimiä tämän anomuksen alle.

Muutamia jalkakäytäviä nulaawat ja jäädyttämät kelloilla weden wetäjät niin että on warallista niillä käweleminen. Wiime tiistai-iltana eräs kaupunkilainen oli senlaisella iljanteella waraassa saada päänsä halki. Sitöhan keskustie olisi yhtä sopiwa wesityeksi.

Liperin seurakunnan w. t. lufkariksi ja urkuriksi on otettu lufkari ja urkuri-kokelas O. A. Jkonen siifi aikaa kun wafinainen wiranomainen R. E. Herdman on waltiopäiwillä.

Sopeahäitänjä wietti tämän Joulukuun 23 päiwänä Kontiolahden kirkon kylässä maanwiljeljä Kalle Puhakka emäntänjä Margaretta Melwalaian kansja. Wieraita oli run-

jaasti kotoontunut, sekä talollisia että
läätyhentyöitä.

Joensuun kaupungin meno- ja tulo-arvio vuodelle 1888.

Menoja:

Joensuun kunnan rakentamiskassa	Sm. 15,000:
Tehteen korjauksen ja ylläpitoon	" 2,000:
Rakennettava vesihuone	" 800:
Kirkkorannan laiturin korjaukseen	" 700:
Rikollisuuden laitoksen	" 1,000:
Kansakoulun	" 6,149: 59.
W. P. K:n apuraha	" 600:
Wakinaisen palok. tarpeiksi	" 600:
Raastuvan oik. jäsenille menevä perunkirjoitus palkkio	" 4,000:
Kaup. virkamiesten ja lääk. kylväisten palkat	" 16,948: 22.
Satunnaisia menoja	" 3,200:

Summa 50,997: 81.

Tuloja:

Tuulaa- ja hamina-tulot arvionta	Sm. 23,000:
Wuokraa arentimaista	" 3,600:
Tontti-lyyristä	" 835:
Laidun-rahaa	" 1,100:
Korjokorja lainoista	" 1,500:
Uutahuoneesta	" 400:
Erinäiset tulot	" 3,000:
Chdotetaan taksereittawaksi	" 17,562: 81.

Summa 50,997: 81.

— **Kuollut.** Maanviljelijän poika Heikki Hirvonen Mälestä wai-
pui eilisäamuna kuolemaan pitem-
män ajan sairastettuaan, lähes 39
vuoden iässä, jättäen lesken ja kol-
me pientä lasta surulla kaipaamaan.

— **Tutkimus laueampaa wiran
saamista warten** on suorittanut Por-
woossa pastori J. Reijonen, jonka
taito kiitoksella hyväksyt-
tiin.

— **Näyttely-efineitä Wiipurin
maanviljelyseuroissa** on vieläkin
hämeisiä. Niinpä on Wärsilän kan-
sakoulun näytteille panemat 64 eri
numeroa poikain käsityöteoksia vielä
teillä tietymättömillä. Niitä on et-
sitty jos jostakin, mutta turhaan.
Sopisi toivota, että näyttelyn toimi-
kunta wihdoinki toimittaisi tavarat
omistajilleen takaisin.

— **Wesströmin juttu** on t. k. 21
p:nä päättynyt Helsingin raastuvan
oikeudessa. Tämän asian yhteyteen
otetut W:n pelitoverit ovat myös
olleet läsnä. Oikeuden puheenjohta-
jana on ollut raatimies A. Ryberg
ja wirallijena kantajana Helsingin
wiskaali Albrecht.

Kantajan lopullisen kanteen tehtyä
tuomitsi oikeus kanteen Elias Wes-
ström'in rikoskaaren 45 luvun 2 §
mukaan hirttämällä menettämään hen-
kensä, ja hänen kanssapelarinsa uh-
kapelin harjoittamisesta wietämään sak-
koa, asetuksen mukaan Elokuun 2 p:ltä
1792, 194 markkaa; kumminkin hylkäsi
oikeus heitä vastaan tehdyn forma-
uswaatimuksen osanotosta wailiinkin,
koska ei koe woiu toteen näyttää
heidän tietäneen, että W:n pelasi
ruununwaroilla. — Todistajille on
tuomittu kuluksitt.

Tuomio on alistettu Turun hovi-
oikeuden päätettäväksi, ja W:n pelito-
verit ovat pitäneet yhteiset päiväl-
liet hienossa hotellissa.

— **Gläffeitä.** 900 markan elin-
kautisen wuoseläkkeen on saanut Kuop-
ion lyseon laulun-opettaja J. A.
Gedell.

600 markan wuotuisen eläkkeen on
senati myöntänyt kansak. opettaja J.
J. Rydholmille.

— **Suomen sähkösanomat** toimisto
ilmoittaa tulewanakin vuonna jatka-
wansa toimintansa kuten tähänkin asti.

— **Kirjallisuutta.** „Tieteen
ja taidon aila" A. Buckleyn
kirjoittamaa ja A. M. Mäkelän suomen-
tamaa, on nyt 5:s ja 6:s wihko il-
maantunut ja teos siis kokonaan saa-
tawana. Tämä hauska ja opetta-
wainen teos tulee epäilemättä laa-
jalti lewiämään, sillä jo wihkoittain
ilmeistyneessä on sitä tilutttu 1,500
kappaletta.

— **Käräjäkapat** tulee kuuuun tästä
lähin ylöskantamaan kaikkien tuoma-
rien puolesta, sillä ei tukaan heistä
ole suostunut itse niitä kotoomaan.

Tämän vuoden käräjäkapat ylöskan-
netaan tulewan vuoden kuuunw-
rojen ohessa ja suoritetaan rahalla
1887 vuoden werohintain mukaan.
Tammikuun 2 p:nä saa itsekin tuo-
mari kuuunwaroista nostaa etu-
maksua 2,000 markkaa.

— **Rauhottomuutta Wenäjän
yliopistoissa** on tapahtunut muual-
lakin kuin Moskowassa. Odesan y-
liopistossa ovat ylioppilaat t. k. 14
päivänä häirinneet luentoja ja waa-
tineet meluten yliopistosaantosten ku-
moamista. Samoin ovat Hartomin
teknologisen opiston oppilaat kieltäy-
tyneet tottelemaasta opiston sääntöjä.
Näihin ovat saman kaupungin yli-
piston ja eläinlääkariopistojen oppi-
laat liittyneet ja sitte yhdessä särke-
neet yliopistorakennuksen ikkunoi-
ta. Kananin ylioppilaat ja eläinlääkäri-
oppilaat ovat myöskin samoin ai-
koina melua pitäneet.

Häiriöt arwellaan olewan ilkeämie-
listen toimeenpanemat.

Suomautus.

Koska minulle Karjalattaren apu-
toimittajana ollessani wälistä lähe-
tettiin kirjoitettua julaistawaksi Kar-
jalattaresa, saan täten ilmoittaa,
ett'en ensi wnoden alusta enään kuu-
lu Karjalattaren toimitukseen.

J. M. Mopaeus.

Maisteri J. M. Mopaeus,
joka tämän lehden toimituksessa on
ollut osallijena 13 vuotta, ja sillä
ajalla wastaawana toimittajana 5
vuotta, eroaa nyt, kuten edellä nä-
kyy, tästä toimesta. Joka wähenkin
on tutustunut sanomalehtitöön kans-
sa, arwaa että näin pitkällä ajalla on
sihen tähtynyt monta työhetkeä ja
monta lewonki hetkeä uhrata; arwaa
myöskin, ett'ei tammoinen työ ole
juiukaan ollut turhaan tehtyä, on siitä
jäänyt muistoa lehden lufijainki mie-
leen. „Karjalatar" tulee tätä wan-
haa tufeansa kaipaamaan, ja etenkin
nykyinen toimittaja, joka 7-wuotisen
yhteistyön kautta, ensin apuna ja
sitte autettawana, on perehtynyt tam-
moinen yhteistyöhön. — „Karjalatar"
laujuu täten sulimmat kiitoksensa sen
wäijymättömyydestä, aikaa ja woi-
mia kysymästä hoidannosta, ja samalla toi-
woo että wastaaisuudessa lehti saisi
wanhoja muistojansa uudistaa.

Toimitus.

Tämän numeron kanssa
jaetaan „Sano-Karja-
lan" näytenumeroa kaikille tilaajille
maaseuduilla ja „Wiipurin Sano-
mia" niin pitkälle kuin riittää.

Suomen Joensuun tanssi- wimmasta.

Eräs juuri kirjailija on lausunut
että ihminen on „seuraeläin," ja tuos-
japa lauseessa on epäilemättä paljon
perästä. Chdottomasti kaipa ihmi-
nen seurustelua wertaistensa kanssa.
Tämän wuoksi on kaikissa siwisty-
neissä kansoissa koetettu pitää huolta
kansan siwellyksestä huwituksesta. Su-
witusten elähdyttämänä ja siwistä-
wänä wälitappaleena on kaikkina ai-
koina ja melkein kaikissa kansoissa
pidetty soittoa ja laulua. Siitä an-
taa Kalewalammekin kauniin todis-
tusten. Laululla ja soitolla näemme
Kalewalasja kaikki saatawan aikaan,
ja kieltämättä vielä tänäkin päivänä
ovat nämä wälitappaleet woiakkaat
kohottamaan ihmis-henkeä maan to-
musta henkisen maailman korkeuksiin.
Mutta ei niin hymää, jaloa ja yle-
wää asiaa löydy, jota tässä matoi-
sessa maailmassa ei woiisi käyttää
wäärinkin; ja niinpä luulen meidän-
kin kylämme runsaita musiikki-waroja
käytetyn — jos ei kokonaan, niin ai-
nakin osaksi. Pienessä kaupungis-
samme löytyy kassikin soitto-kuntaa,

josta ei laulisi olewan muuta kuin
hymää. Janottawaa, mutta tätäkin a-
siasa tarkemmin harjoittamaan huomaa
siinäkin warjopuolensa. Melkein y-
sinomaisesti on meidän musiikkiamme
hangattu tuon wanhetuneen ja puulle
maistuvan tanssin kiinnostimeksi sekä
rahain pinnistämisen wälitappaleeksi
kansan muutoinkin hoitasta kukka-
rosta. Nämä seikat johtuivat mie-
leeni warkinkin viime markkinan ai-
kana, jolloin useina iltoina peräkkäin
pidettiin yhä aikaa kahdessa eri pai-
kassa n. k. „markkinatansseja." Di-
keinpä surkeaa ja sääliwää oli
noissa tanssipaikeissa nähdä tuota
meluamaa meteliä, jota niissä pidet-
tiin. Siinä waan ei musiikki mahta-
nut kankaan siwellystä tunteita herät-
tää ja jalostuttaa. Ohkä paremmin
joweltuisi lause: „tarjoitus pyhittää
keinot." Sopiskohan tällaista rahan
keinottelua werrata joutun filmän-
kääntäjän tai karusellin pyörittäjän
wehkeisiin? Minä kysyn waan.

Markkina-rahwaan käytös noissa
tanssipaikeissa ei juiukaan ollut si-
weellistä seurustelua, waan törkeää
rähäämistä. Useammalla tanssipai-
kaan menijällä oli ehkä mieli kihoi-
tettu noilla monenlaisilla jekotuksilla,
joita jokaisesta puodista tyrkytetään
mitä mukkeimpain juomain nimellä.
Jos et ole kowin pelturi ja arkatun-
toinen, niin pöydän sinua seura-
maan tuonne „markkinatanssi"-pai-
kalle, jos et uskalla eikä haluta as-
tina tanssijaksi siinä, niin seiso o-
wella ja katsele hetkinen tuota mel-
lastawaa ihmisjoukkoa, joilla on si-
kari suussa, hattu päässä sekä tilai-
suuteen sopivat puheet ja loilotukset.
Kas tuohon tuollaiseen ihmisjoukkoon
teki Joensuun kassikin soitto-kuntaa sy-
wän siwellyksen wakituksen — eikä
siis ruutia hukkaan ammuttu. Mu-
siikki on siwistysten wälitappale — se
on tietty!

Eiköhän wastaaisuudessa woiisi e-
wätä kokonaan tuollaiset „markkina-
tanssit," joista ei juiukaan ole muu-
ta kuin henkistä ja aineellista wa-
hinkoa.

Meidän kotoiset illatsumme ovat
useinkin henkistä huwitusta kowin
kõyhät ja tuo ainainen tanssi tahtoo
yksiin mallita. Näin on asiantaita
sestä „fikti" että „sarkasurassam-
me." Ja sitte me tanssittiin. Pal-
weluswäelle ja muulle alhaisolle pi-
detään usein tanssit, joissa niiltä ku-
lumat kengät ja kuitistuvat pienet
palkat vieläkin pienemmiksi. Ja sitte
me tanssittiin! Mutta ruwetkaapa
siwistynyt wäestömmme tarjoamaan
sestä kotikyläläisille että markkinamie-
hille hinnan henkiseppäkin ramin-
tuon wanhetuneen tanssin sijaan.
Ja sitte me emme tanssineet! Sillä
joko hymä tai paha waluun helposti
ylhäältä alas päin, mutta hitaasti al-
haalta ylöspäin.

Milloin olet Suomen kansa kaswa-
nut siihen miehuuden ikään ja oman
itsesi ja omaisuutesi itse-hallintoon,
ett'eiwät juutalaiset, italialaiset ja
muut mustalaiset kysenis peijaa-
maan rahojasi panoraamoilla, karu-
selleillä ja muilla joutawilla kutoile-
misillaan. — Posetiwin soittoja myös-
kin koki riemastuttaa järelellänsä
markkinamiehen mieltä mutta waikea
on sanoa kumpiko, meidän soitto-kun-
tamme wai positiwi, teki yleisöön
sywemmän wakituksen. Itäli-
mies koki ansaita pennejä, waan mei-
dän soitto-kuntamme tarjoitus-perä
oli kokonaan korkeampaa lajia! —
Markkinamies.

Mitä woiwat koti ja koulu tehdä eläimien suoje- lemiseksi?

(Sattoa 101 n:room.)

Jos opettaja kerran on saanut lap-
sia mieltymään eläimiin ja niiden
elämään, on hänelle sitten helpompi

teroittaa heihin armeliaisuutta kail-
tia eläimiä olentoja kohtaan.

Monen monet esimerkit raamatusta
ja maailman historiasta osoittawat,
että Jumala aina on käskent eläi-
miä hywydellä kohdella niiden it-
sensä tähden sekä että pakanallisisa-
sin kansoissa on jama käsky löyty-
nyt: Jumala sanoo: „kuusi päiwää
pitää sinun työtäs tekemän, mutta
seitsemäntenä päiwänä pitää sinun
lepäämän: että sinun härkäs ja aasis
saissat lewätä, ja sinun piikas poika
ja muukalainen saisi itsensä woiwoit-
taa" (2 Mos. K. 23: 12). „Koska
sinä kohtaat wihollises härjän eli aa-
sin esijäsi, niin sinun pitää joh-
dattaman sen hänelle jälkensä. Kos-
kas näet wihollises aasin mafaawan
kuorman alla, kawahda, ett'et häntä
jättäisi; waan sinun pitää kaifeti aut-
taman häntä" (2 Mos. K. 23: 45).
Jumala tahtoo siis, että meidän pi-
tää olla hyviä eläimille ei siitä syys-
tä, että ne ovat meidän tai meidän
ystäwimmme omaisuus, waan silloin-
kin kun niitä omistaa joku meidän
wihamiehemme — — siis niiden it-
sensä tähden. — Kun kreikkalaiset
ennen muinoin olivat saaneet jon-
kun temppelin walmiiksi, käskiwät
he. ett'ei niitä työjuhtia, joita tem-
ppelin rakennustyössä oli käytetty,
enää saisi panna mihinkään työhön,
waan olivat ne elätettävät waltion
waroilla. Kerran murti eräs kreik-
kalainen pienen linnun pään, joka
oli etsinyt hänen luonaan turwaa
petolinnulta. Hänelle määrättiin
juuri rangaistus.

Tämmöiset ja monet muut esimer-
kit woiwat lapsille osoittaa, että ar-
meliaisuutta eläimiä kohtaan aina
on pidetty ihmisen ensimmäisiin wel-
wollisuuksiin kuuluwana. Jota enem-
män oikeutta harraastawa
ja itsensä uhratawa ihminen
on, sitä ja lompki on hän; jota
enemmän hän omien etujensa tähden
tai nautintojensa wuoksi saattaa meille
kärsimisiä, sitä enemmän itsekäs ja
huono hän on. Ei pidä koskaan un-
hottaa, että eläimet ovat oikeutetut
waatimaan ihmisiltä armeliaisuutta
jo siitäkin syystä, että heidän kärsi-
misensä ovat syöttömät. Niillähän
ei ole järkeä ja omaatuntoa, jotka
woisimat niiden tekoja ohjata. Kuinka
moi, kuinka saattaa ihminen tätä un-
hottaa?

Eläimiä kohtaa joka päivä kärsi-
miset, joita heille saattawat ihmisten
ajattelemattomuus, tietämättömyys
tai raakus. Suuri edeswastaus
tulee niiden osaksi, jotka nuoria pol-
wea kaswattaessa eiwät hymyissä ajoi-
teroit nuorisoon ihmisen welwollis-
uuksia eläimiä kohtaan, niin että
näistä kärsimististä kerran woiisi loppu-
tulla. Eikö ole omantunnon asia teh-
dä, mitä juiinkin on mahdollista kou-
lulle ja kodille, nousewan nuorison
parantamiseksi ja jalostuttamiseksi?
Kaswattajien ja opettajien tulee muis-
taa, että heidän kerran pitää tili te-
kemän sen Herran ja Westarin edes-
sä, joka huolta pitää pienimmästäkin
warpuksista ja sen kautta on meille
esimerkkinä armeliaisuuden ja oikeu-
den harjoittamisessa. Jos lapsiin on
kodissa pantu perustus sääliwäisyy-
teen eläimiä kohtaan, on koululle huo-
keampi auttaa ja jattaa tätä kodin
työtä. Mutta jos koululla ei tässä
suhteen olekaan apua kodista, täytyy
koulussa kuitenkin muistuttaa oppi-
laita heidän welwollisuustaan eläi-
miä kohtaan. Ei siinä ole kylliksi,
jos koulu antaa lapsille tietoja; sen
täytyy myös kaswattaa heitä elämää
warten. Totisen kaswatuksen täytyy
wakituttaa sekä päähän että sydämeen.
Ennen kaikkea täytyy koulun kaswat-
taa tahtoa. Ja tahto ei ole ainoas-
taan tehtävä wälewäkki, niin ett'ei se
kuisauksissa lankee, se on ennen kaik-
kea tehtävä hywäksi, niin että ihmi-
nen tekee hymää hywän tähden. Joka
tekee hymää ainoastaan rangaistuk-
sen pelossa, ei sillä vielä osoita, että

hän hymyillä ratastaan. Ei'ei tah-
toa kasvateta, jättää paljas tieto hy-
västä ja pahasta lapsen sydämeen
tylmäksi.

Alkoon maan tulaan opettaja la-
minlyökö tätä osaa lapsen kasvatuk-
sesta. Ensin tulee uskonnonpet-
tajan työskennellä ei ainoastaan sitä
varten, että lapsi saisi oikean uskon,
mutta että hän elämänsäan tulisi noir-
dattamaan uskonnon ohjeita. Luon-
non tieteen ja äidinkielen tuntina on
opettajalla hyvä tilaisuus lapsissa
herättämään oikeuden tuntoa ja hel-
lyyttä eläimiä kohtaan. Alkoon hän
sihen tyytykö, että opettaa heille eläi-
men sijällisen ja ulkonaisen ruumiin-
rakennuksen! Selittäköön opettaja,
että eläin on todellinen elämä olento.
Selittäköön hän lapsille, että eläinten
tuntee tuskaa, että sekin voi tuntea
iloa, surua, lewottomuutta ja tyydy-
tystä, että se voi olla rohkea, uskol-
linen ja itsensä uhraava, niin kesyt-
tämässä tilassaan kuin myöskin ih-
misen palveluksessa. Kertokoon o-
pettaja sen ohessa lapsille tapauksia
eläinten elämästä, joista niin paljon
kirjoitetaan nykyisissä kirjoissa ja ai-
kalehdissä. Luonnontiede - tun-
neilla ei hän ehkä jouda kaikkea tätä
tekemään, mutta saattaahan opettaja
sijalufutunneilla walita semmoisiaakin
kappaleita, jotka owat omiansa kää-
ntämään lapsen huomiota eläimiin.

Kansakoulun opettajilla ja opetta-
jattarilla, joiden tärkeänä tehtävänä
on kansan lapsia opettaa, on moni
hyvä tilaisuus, varsinkin maalla,
waikuttaa tämän asian hyväksi. Se
owat tai voivat ainakin olla hyvin
läheisiä yhteyksiä kotien kanssa,
enemmän kuin muut opettajat, ja
voivat paremmin oppia oppilaitaan
tuntemaan, koska heidän täytyy niille
kaikki opettaa. Sitä paitsi elävät
lapset maalla ikäänkuin eläinten kes-
kuudessa. Gewoet, lehmät, lampaat,
pienet linnut, orawat, koirat ja kis-
sat owat heille jokapäiväisiä tuttuja
ja se helpoittaa opettajan waimaa.
Enemmän kuin kaupungissa olewa
opettaja on hän myöskin tilaisuudes-
sa huomaamaan, kuinka lapset kohte-
lewat niitä eläimiä, joiden kanssa
heillä on tekemistä. Jos lapset wal-
lattomuudesta tai ajattelemattomuus-
desta rääkkäävät eläimiä, täytyy hä-
nen soweliaalla tavalla huomauttaa
heitä siitä, pitkiä puheita pitämättä,
ja koettamalla herättää niissä oikeu-
den tuntoa.

Waltion maitten ja metsäin hoidosta.

(Satakka viime n:roon.)

Nyt kun apriloitaan suhteellisesti
sen mukaan mitä misjään paikoissa
kruunun mailta myödessä on saatu
kuutiojalalle hintaa, näinä kertomuk-
sessa mainittuina kolmena vuotena,
niin keskimäärin saadaan, sen kuuti-
olaskun mukaan, mikä keskiluvussa
pölkylle tulee, nimittäin 14 1/2 kuutiota,
noin 1 mk. 50 pennin paikoille pölk-
kyä kohden. — Tämä hinta on niin
kummallisen vähän, jotta sitä ei woisi
uskoa millään tavalla, jos ei nämä
edellä olewat lasut ja numerot pu-
huisi näin selwää totuutta, sillä yk-
sityiset owat saaneet ja saawat 9 tuu-
maimesta pölkystä enemmän kuin tä-
mä kruunun puitten keskisuhlainen
hintaa on ja me tiedämme kumminkin
aiwan warmasti, että nämätkin kruu-
nunmaalta otetut, puheena olewat
pölkkyt, owat olleet mitä isoimpia ja
paraimpia puita. — Niin sopii hy-
wällä omallatunnonla tyytä: Mikä
syytä on? Onko syy sepissä wai sy-
sissä? —

Sanotusta metsähallitusten kerto-
muksesta nähdään seuraawain met-
sähoito-alueitten, antaneen tappiota
näinä kertomuksessa olewina wuosina,
nimittäin: Waasan läänissä 36,729
mk. 78 penniä, Vintulan hoito-alu-
eella, Wiipurin läänissä 10,806 mk.

25 penniä, Mittelin hoito-alueella
4,071 mk. 15 penniä ja Ewon ja
Wefijään hoito-alueella 3,828 mk. —
Nämä lammikot hallituksen hoitan-
nossa olewat maat olifi jo pitänyt
enän huomata taloiksi tehdä, ennen-
kuin suoranaista tappiota tahallisesti
ruvetaan ottamaan.

Suomen waltio on omistanut näinä
kertomuksessa olewina aikoina kruu-
numaita 28,906,920 tynnyrin alaa ja
tällä lawealla maa-alalla ei ole edes
torpparia enempi perustettu, jonka
hawaitsee siitä, kun wuosittain ei saa-
da torpan asukkaiden weroja enempi
kuin noin 30,000 m:kan paikoille;
noin tuhannen markkaa miljoonalta
tynnyrin alalta ja 1/10 penniä tyn-
nyrin maalta.

On huomittawa esimertin wuotfi nu-
meroilla laskea, kuinka olifi edullista
tehdä waltio maat taloiksi. Jos waikka
tehtäisiin niinkin isoja taloja, että jo-
kaisen talon osaksi annettaisiin 2,000
tynnyrin alaa maata, niin saataisiin
mielä fittenkin 14,453 taloa ja jos
taloa kohti laskettaisiin wain noin
huokea wero: 200 m:kaa talolle wuo-
desja, niin waltiolle olifi puhdasta
tuloa näistä weroista 2,890,600 mk.
arwosta ja nämä rahat pantaisiin 4%
korolle kaswamaan, niin korkea wuo-
sittain saataisiin 1,800,000 m:kaa, jot-
ka yhteenjä tekisivät maawerojen
kansja 4,690,600 m:kaa.

Metsähallitus näkyy alamaisesja
kertomuksessaan ilmoittawan, ettei
niissä wanhemmissa metsissä, joita
ei ole keritty merkitä myötämäksi, wie-
lä ole mitään syytä pelkoon puitten
pilaantumijesta. — Kummastella täy-
tyy tällamoista alamaista lausuntoa,
joka ei pida ollenkaan todellisuuden
kansja paikkaansa. Joko on metsä-
hallitus tämän tahallisesti eli tietä-
mättömyydesjä, asian oikeata laitaa
tietämättä tehnyt; olijtkohan herrat
metsänhoitajat antaneet näin ereyt-
tämiä selityksiä metsähallitukselle, sillä
muuta tästä ei woia ajatella, syytä,
että asia on ihan päinwastoin. —
Jos todenteolla metsähallitus panifi
puolueettomat ja asianymmärtäwäi-
set miehet kruunun metfiä tarkasta-
maan, niin saisiwat päinwastaisen
kertomuksen. Todellakin tuliifi ilmi,
miten asian laita oikeastaan on, sillä
metsissä on jo tullut summattomat
wahingot puitten pilaantumijesta,
sentähden kun ei ole aikananaan
wanheipia puita myöty pois.

„Keski-Suomelle” J. P.

Ulkomailta.

— Päiwän kysymyksestä kirjoi-
tetaan Pietarista Nord lehdelle
kirje, jossa wäitetään kaikkea wenä-
läis-itäwaltalaisen sodan pelkoa ihan
perättömäksi. Wenäjällä muka ei ku-
taan halua jotaa, johon ei olekaan
mitään syytä. Wenäjän hallitus on
kylä tyytymätön Itäwallan hallituk-
sen tähänastiseen käyntöfseen Bulga-
rian afiasja, mutta Bulgaria ei ole
riittäwä formaus sodasta Itäwaltaa
wastaan. Lukuun ottamatta Bulga-
riaa ei ole mitään, joka woisi eripu-
raisuutta molempain naapuriwaltain
välillä synnyttää. Mutta Bulgarian
afia lähestyy rauhallista ratkaisuaan.
Wieraan awun puutteessa täytyy
prinsfi Ferdinand'in pian luopua
kruunustaan, jolloin kaikki wallat
woiwaat yhteisesti sopia Bulgariasta.
Waan „S:t Petersburger Zeitung”-
niminen lehti lausuu huhun prinsfi
Ferdinand'in luopumijesta perättö-
mäksi ja että prinsfi Ferdinand istuu
edelleen warmana walta-istuimellansa
iloiten historiallisesta asemastansa ja
waikutuksestansa Wenäjän kuretiin,
jonka waikutuksen mainittu lehti sa-
noo pelkäsi pörssiwehkeeksi.

Raikenlaista.

— Bilsona on helposti sanottu,
mutta hitaasti lasettu, sillä siihen
tarwitfi 1,900 wuotta yöt ja päi-
wät, waikka joka minuutti laiki yh-
destä jataan. Yhtenä wuonna ennät-
täisi lukea ainoastaan 54,460,000

Kuulutuksia.

Quin räätäli Juhana Härkänen, jota
wiime Marraskuun 21 päiwänä
toimitetussa konkurssi-huutokaupassa
osti kotsukauppias Heikki Mustosen
omistaman konkurssipesän rakennetun
kartanomaan N:o 3 tämänkaupungin
43 korttelissa, wereksemman piirroksen
mukaan, ei ole suorittanut kauppa-
maa sanotusta kartanomasta, niin tu-
lee mainittu kartanoma Härkäsen kus-
tannuksella Maanantaina ensi Helmi-
kuun 6 päiwänä kello 12 päiwällä
huutokauppahuoneella myytämäksi e-
nemman tarjoowalle; jota näin il-
moitetaan. Joensuun huutokauppa-
huoneella Joulukuun 29 p:nä 1887.

Huutokauppahuoneen puolesta:
J. A. Nystén.

Nauppias Iwan Kononoff'in, Joen-
suun kaupungista, konkurssipesän
saamamiehet kutsutaan keskiwiikkona en-
situlewan Tammikuun 11 päiwänä k:lo
10 e. p. p. kokontumaan herra And-
berg'in rawintolasja Joensuun kaupun-
gissa päättämään konkurssipesän asi-
oista, muun muassa hywäksymään tahi
hylkäämään konkurssipesän kiinteimis-
töstä Viperin pitäjäässä tämän kuun 30
p:nä läänin kansliassa Kuopiossa teh-
tävät tarjoukset ja welallisen ylläpi-
dosta. — Ja muistutetaan konkurssi-
säännön määräyksestä, että poisja ole-
wat saawat tyytyä läsnäolewien päätök-
seen. Joensuun, Joulukuun 19 p. 1887.

A. Schroeder. D. Andersin.
Uskotut miehet.

Forstaina tulewan Tammikuun 12
p:nä kello 12 päiwällä myöddään
paikan päällä tapahtumalla wapatahtoi-
sella huutokaupalla Suomen Hypoteekki-
yhdistyksen omistamat perintötilat N:o
6 ja 12 Baiholan kylässä Kontiolah-
den pitäjää ehdoilla, jotka huutokaup-
patilaisuudessa likemmin ilmoitetaan.

Päätilan kartano N:o 6:la sijaitsee
luonnon ihanalla paikalla Pielijsjoen
länfirannalla liki Baiholan kanawaa,
sekä tilan n:o 12 kartano samon joen
itärannalla, owat noin 20 wirstan mat-
kalla Joensuun kaupungista. Peltoa
on molemmilla tiluksilla yhteenjä 52
otratynnyrin alaa, joihin wuosittain
kylwetään 8 1/2 tynnyriä rukiita, 16 tyn-
otria ja 7 1/2 tyn. kauroja, tilusten re-
huilla elätetään 7 hewosta, 27 hyppä-
lehmää ja 10 joutainta sekä 20 lam-
masta, mökkiä on 4, kalawesi hywän-
puoleinen, metfiä on yli talouden tar-
peen. Tiloilta on Hypoteekkiyhdistyk-
seltä 20,000 markan alkuperäinen kuo-
letuslaina, jonka ostaja saa jos niin
haluaa jatkaa koron maksulla, joka 18
wuodessa tulee kuoletetuksi. Kuopiossa
Joulukuun 15 p:nä 1887.

Lääninkomitea.

Taipaaleen kreikkalais-Wenäjän seu-
rakunnan papit ja luffari ylös-
kantawat elosaatamansa ja päiwätyöt
1887 w. edestä Kontiolahden pitä-
jätä Baiholassa (Kaisakkolahdesja)
Iwan Konttajan per. talossa kontu
N:o 14 Tammikuun 24 p. aamujella.
Siihen paikkaan tulkoet sanotut saa-
tawat maksamaan sekä Seliltä ja
Mönnistä että Jakokosten ja Pusjon
kylistä.

Lehmon ja Pielijsensuun kylistä
käykää elosaatawat maksamassa kaup-
pias Judinille 23 päiwänä. Rahassa
otetaan tapasta 36 penniä. Taipa-
leessa 29 p. Jouluf. w. 1887.

A. Borotinski, kirkkoh. M. Iltonoff,
B. Tjernihin, luffari. pastori.

Koska Höyrylaiva Pielijsen wiime-
nen tili on heti pidettävä niin

muistutetaan Pielijsen rahlien mal-
sajia jotta käywät maksamassa jela
wiime että edelläkirta wuodesta ennen
ensi Tammikuun 15 päiwää. Rat-
meksesja 20 päiwä Joulukuuta 1887.

Joh. Satta.

Julkisella paikan päällä pidettävällä huuto-
kaupalla myyddään 2 päiwänä maaliskuuta
ensi tulewaa wuotta 1888 Riitto Konttajan
konkurssipesälle kuuluma koto perintötila N:o
3 Pielijsjärwen pitäjään Wnionislahden ky-
lästä, weroitaan 1/8 osa maantaaia, tilalla
löytyy asuinartano tawallisessa kunnossa,
kuin myös karjanawetta kivestä ynnä tar-
peelliset ulkohuoneet; kylvössä olewista ru-
tiista saapi ostaja puolet, peltoa on yhteenjä
8 ruistynnyrin ala, niittjä 1500 ruwon ala,
ojissa olewaa suota 12 ruistynnyrin ala, poltto
puita tarpeen mukaisesti. Tilaan on kiinnit-
tetty hypoteekki-yhdistyksen saaminen 13,000
markkaa, huutokaupassa tarjouksista pidetään
yhden tunnin mietintä-aika, lähempia tietoja
antaa allekirjoittanut. Pielijsjäwellä 19 p:nä
Joulukuuta 1887.

Petter Ruutinen,
pesän hoitaja.

(Wiip. Uut. 1 f.)

Wiime kesänä pidetyssä Wiipurin
Maanwiljeljys-näyttelyssä olleet
Wärttilän kansakoulun käsityöt häwisi-
wät teille tietämättömmille. Jos ken joko
Toimikunta tai yhsityinen woisi näistä
tietoa antaa, ilmoittakoon allekirjoitta-
neelle Wärttiläsja.

A. Hindikka.

Matti Meikäläinen

wuonna 1888 tarjoo:

ilopilleriä iloilille,
onnen kottelia onnettomille,
naurupulweria surewille,
mittimistä tyhmille,
taskupeiliä ulkokullatuille,
tuffapölyjä Päiwän Uutisille,
hullunkurisia kuwia hywille ja pa-
hoille.

Tilaushinnat entiset.

Willakarttoja,
Wesirinkeliä,

paljottain ja vähittäin,
H. Lappalaisella.

Landrin'in hyviksi tunnettuja tee-
leiwoksia useita lajia sekä
orehkoita myös monta la-
jia ynnä huopa-saappaita
myy J. Löppönen,
omassa talossaan Linnunlahdella.

Erillään hyviä wenä-
läisiä Wesirinkeliä myy
C. Holmström.

Raakoja Wuotia ja Nahkoja ostan
ja otan walmistaakseni joutu-
sasti, kohtuullisella työpalkalla.

S. Tamminen.

The Northern

Palo- ja Henkivakuutus-yhtiö Lon-
donsja ja Aberdeen'issa

wakuuttaa allekirjoittaneen kanto
huokeilla wakuutus-maksuilla niin
henki- kuin palowakuutusfiakin.

Paul A. Sundunen.

Sisämainen

Palowakuutusyhtiö

Fennia

wälittää allekirjoitetun kautta pa-
lowakuutuksia kaikellaiselle kiinto-
naiselle ja irtaimelle tavaralle sekä
kaupungissa että maalla halpaa va-
kuutusmaksua vastaan. Joensuussa
Kesäkuussa 1882.

J. A. NYSTÉN.

Joensuussa,
Joensuun wainoyhtiön kirjap., 1887.